

CONFERINȚĂ ȚINUTĂ DE
DI Prof. SCARLAT DEMETRESCU
ÎN ZIUA DE 22 MAI, 1932

Frați și surori,

Pământul acesta pe care trăim noi astăzi se poate compara cu o vastă școală a vieții, cu diferite grade de învățământ.

Spiritul nostru se coboară din patria spiritelor, care este golul acesta nesfârșit dintre planete, dintre stele, și vine pe pământ, ori pe alt glob fizic, la fel ca și pământul nostru, și se îmbracă cu un corp de carne pe care i-l procură o mamă, o pământeană.

Pe acest corp, spiritul îl fasonază, mai apoi, îl dezvoltă și când a devenit complet, atunci începe cu el să observe fenomenele naturei, să învețe a se conduce în viață, cu răbdare, cu atenție și credință.

Când, însă, instrumentul s'a slăbit, s'a uzat sau când firul vieții s'a terminat, atât cât ți s'a dat să trăiești; încă înainte de **a te naște**, atunci spiritul părăsește corpul cărnos, iese din el ca dintr'o închisoare și se avântă în spațiile nemărginirii.

Ei, dar viața noastră e scurtă, am mai spus în altă conferință, iar cele ce trebuie să învățăm sunt multe, foarte multe.

Atunci, pentru ca să le aflăm, să le cunoaștem, e nevoie să venim iar la școala pământului, să venim iar să ne încarnăm.

În aceste nenumărate încarnări, cu sutele, uneori, cu miile, alte ori, după vrednicia omului, după silințele lui de a fi bun și înțelept.

Când omul este mai puțin atent, mai puțin silitor, el se târăște din viață în viață, trecând mereu pragul morții cu sacul mai gol de învățături.

Câte un altul, care a trecut prin gama decepțiilor, nereușitelor, al plânsului și boalelor, când va suna ora fatală a plecării din lumea pământului, va duce cu sine un sac plin de observări, din care va extrage mari învățăminte, când va ajunge sus, la cer. În natura aceasta splendidă care ne înconjoară, Creatorul a orânduit niște legi, care dăinuesc din eternitate și ne-schimbătoare vor fi în eternitate. Ele țin totul în armonie. Ele conduc totul spre bine, frumos, spre perfecțiune.

Multe sunt aceste legi, voi cita dintre ele, ca mai principale: **legea iubirei, legea morală, legea evoluției** ș. a.

Așa sunt lucrurile alcătuite în acest univers că, orice abatere se pedepsește. Această urmare, această sancțiune nu o dictează Dumnezeu, îngerii sau altcineva, ci ea se aplică de la sine - în mod automat - **fără iertare**.

Fiți atenți la cele ce vă spun: Tot ce noi gândim, secundă de secundă, tot ce vorbim, de dimineață și până seara, tot ce noi facem în cursul vieții noastre, toate, toate se întipăresc, se fotografiază, colo, sus, pe fondul cel albastru al cerului, pe o substanță infinit de eterată, cu care Creatorul a început creațiunea sa. Ea se numește **Materia primordială a Creațiunilor**.

Ei bine, când un **spirit superior** vrea să știe trecutul unui om sau cum au evoluat animalele în vremurile geologice, sau, de exemplu, cum au fost uscăturile și mările în anumite timpuri trecute, pe pământul nostru, de voește să știe chiar începuturile pământului etc., atunci, se uită în această **Mare carte a naturei** și află tot, pentru că toate sunt desemnate sau scrise acolo.

Și, acum după ce am pregătit aceste date, mă reîntorc la viața omului. Să luăm un exemplu oarecare.

Să zicem că un om, simțind că i se apropie sfârșitul șederei lui pe pământ și nemaivând nici o rudă,

chiamă un prieten și îl roagă să primească a administra averea unicului lui copil, pe care îl iubește cu o iubire pe care numai Domnul i-o știe. Prietenul îi făgădui formal, iar călătorul plecă împăcat pe cărarea nevăzută.

Prietenul, însă, uită făgăduiala de a trata copilul ca și cum i-ar fi tată. Uită legea divină **a iubirei**, și, după ce profită de averea orfanului, în folosul lui propriu, maltrată copilul, lăsându-l sărac și redus fizicește.

Acest om a comis o faptă rea, s'a abătut de la codul universal al iubirei. Fapta lui a fost înscrisă de veșnicie în **Cartea vieților**, iar sancțiunea va urma nemiloasă, în viața lui viitoare.

Când acest om se va reîntoarce la o nouă reîncarnare, el va fi pus - printr'un concurs de împrejurări - în poziția copilului prietenului său. Va rămâne și el orfan, tutorele îi va prăpădi și lui averea lăsată de părintele său, va rămâne și el un nefericit și se va mira de soarta lui tristă.

Sărmanul om nu știe că el a greșit la fel în altă viață și acum își primește plata cuvenită după faptele sale.

Exemple de acestea se pot înșira nenumărate, după cum nenumărate sunt și faptele omului. Din

S-a afirmat că omul este coroana creației lui Dumnezeu pe pământ. Această aureolă dată omului o merită pe drept cuvânt când, vezi la ce înălțime de gândire s-a putut ridica. Rămâi uimit în fața calculelor lui minunate, a analizelor lui profunde, a cercetărilor și a descoperirilor sale. Azi, el scotocește fundul oceanelor pentru a reprezenta contururile sale geografice, încearcă să conserve razele calorice ale Soarelui, spre a le utiliza iarna sau spre a le transforma în alte genuri de energie necesare în industrie. Azi se cercetează compoziția atmosferei în păturile ei cele mai înalte ori se studiază posibilitatea utilizării forței motrice a mareelor. Omul scrutează cu telescoape uriașe abisurile infinitului ori analizează prin bombardarea cu razele alfa ale toriului atomul de raniu, pentru a afla constituția lui, a electronului, protonului și neutronului său. Omul nesățios de a cunoaște caută mereu să fure secretele naturii, ale infinitului mare, *Macrocosmosul*, ca

și a micului infinit, *Microcosmul*. Dar, mai presus de toate, se străduiește a afla ce este viața?

Când te gândești că, acum o sută de ani, de ar fi afirmat cineva că vei putea să stai în patul tău culcat, să asculți orchestra simfonică din Washington, ori pe tenorul Cormak din Londra, pe conferențiarul din Viena, sau Opera din Milano, l-ai fi crezut de nebun. Nici în descrierile lui Jules Werne nu ai fi putut bănuși că vom putea ajunge să călătorim ca păsările prin aer.

Mâine, poimâine veți putea vorbi la telefon și veți privi în placa de sticlă mată figura celui care îți vorbește dela Praga ori dela Londra. Cine știe ce ne rezervă viitorul!

E o lege în universul întreg, ca piatra, planta, animalul, omul, satelitul, planeta, stelele, toate și totul să se transforme, să avanseze spre forme mai bune, mai superioare. E legea evoluției, legea progresului.

Omenirea, grație acestei legi, prin aleșii ei, a făcut studii, observații, experiențe asupra materiei tangibile, analizabile în laborator și a stabilit forțele care o animă, a găsit normele sau legile după care aceste forțe lucrează asupra ei. Dar în jurul nostru se petrec și fenomene ce se desfășoară în cadrul altor categorii de materii, ce nu pot fi prinse, spre a fi studiate în laborator. Ele par a fi animate de alte forțe și după alte

legi decât cele ale materiei fizice. Acestor fenomene li s'a dat numele de *Paranormale*, de *Hiperfizice*, de *Metapsihice*. În goana cea mare după cercetările lumii fizice s'a cam neglijat cercetarea acestor de a doua categorie.

De vreo 70 ani încoace, mari inteligențe, mari savanți ai lumii, din seria celor care au adus mari lumini asupra datelor științifice ce le posedăm astăzi, au început să-și îndrepte ochii și asupra acestor fenomene ciudate, dar *toate naturale*, căci nimic nu se poate produce în natură care să nu fie natural.

Așa citez pe William Crookes, Rousel Wallace, Charles Richet, Schrenk Notzing, Oliver Lodge, William James, Ernest Bozzano, Ochorowitz, Morseli, William Barrett, Lombrozo, Camil Flammarion și mulți alții, unul mai strălucitor decât altul.

Să vă mai reamintesc că Crookes este descoperitorul *Taliului*, al *materiei radiante*, al *tuburilor fără aer*, care au condus la descoperirea becurilor electrice de astăzi, cel ce a lăsat o dâră luminoasă în urma sa, plină de descoperiri și date fizice și chimice? Să vă spun și de Wallace, marele naturalist, emulul lui Darwin, care ne-a făcut cunoscut flora și fauna Oceaniei și a Africei, a regiunilor necercetate până atunci de vre un naturalist?

Să vă spun că Richet este membru al Academiei de Științe din Franța, mare profesor de fiziologie și cercetător nobosit al fenomenelor vieții umane? Cine nu-l cunoaște pe Oliver Lodge, profesor de fizică la Facultatea de Științe din Birmingham, unul din autorii descoperirii acțiunii ionilor în natură? America întreagă cunoaște pe eminentul psiholog și filosof William James, fost profesor de psihologie la Universitatea Havard din New York. Lumea întreagă traduce astăzi lucrările de seamă ale marelui profesor și cercetător neobosit Ernest Bozzano din Italia și, așa, rând pe rând, tot ce omenirea are mai de seamă, încep să se ocupe și să experimenteze în direcția chestiunilor transcendente, chestiuni cari până ieri erau desconsiderate, batjocorite, iar cei ce se îndeletniceau cu ele, fiind socotiți ca niște minți obosite, autosugestionați, de nu cumva, niște șarlatani ori candidați buni de dus la balamuc.

Seria acestor fenomene ciudate, uimitoare, prin natura lor, e nespus de mare, dar fiindcă nu dispun decât de o oră, mă voi mărgini la cele mai principale. Citez: 1) scrierea unui creion singur; 2) scrierea proiectată; 3) telekinezia; 4) levitația; 5) proiecțiuni luminoase; 6) cryptestezia; 7) monițiuni; 8) premonițiuni; 9) telepatia; 10) ectoplasmia.

Presupunând că nu toată lumea cunoaște această